

(กสม. แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 15/2568)

กสม. ชี้กรณีการทารุณกรรมเด็กในสถานสงเคราะห์ จ.เชียงใหม่ เป็นการละเมิดสิทธิ

และกรมกิจการเด็กฯ กำกับสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน

- ตรวจสอบการขอประทานบัตรเหมืองแร่โคโลไม้ในพื้นที่รอยต่อผืนป่าแก่งกระจาน

ชี้ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และกรมอุตสาหกรรมฯ ทบทวนเขตแหล่งแร่ที่อาจกระทบมรดกโลก

วันศุกร์ที่ 25 เมษายน 2568 เวลา 14.00 น. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยนายสันต์ ภัยหลิกดิ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ นายจุมล ชุนอ่อน ที่ปรึกษาสำนักงาน กสม. รักษาการแทน รองเลขาธิการ กสม. แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 15/2568 โดยมีวาระสำคัญดังนี้

1. กสม. ชี้กรณีการทารุณกรรมเด็กในสถานสงเคราะห์เก่าแก่ จ.เชียงใหม่ เป็นการละเมิดสิทธิ และกรมกิจการเด็กฯ กำกับดูแลสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน

นายสันต์ ภัยหลิกดิ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยว่า ตามที่ปรากฏเป็นข่าวว่ามีบุคลากร และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนเก่าแก่แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ลงโทษเด็กด้วยการทารุณกรรม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2567 จึงมีมติให้หยัยกกรณีดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองมิให้ถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนดให้สถานสงเคราะห์เป็นสถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดู และพัฒนาเด็กที่จำต้องได้รับการสงเคราะห์ และห้ามผู้ใดกระทำการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) ที่กำหนดให้การกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็กต้องคำนึงถึง ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นลำดับแรก และแนวปฏิบัติด้านการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็กของ สหประชาชาติ กำหนดให้รัฐมีบทบาทในการสร้างหลักประกันให้ครอบครัว และเสริมสร้าง สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยแก่การเลี้ยงดูเด็ก เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กถูกแยกออกจากครอบครัวโดยไม่จำเป็น

จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในปี 2566 มีเด็กถูกทารุณกรรมทางร่างกาย 4 คน หน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ (สำนักงาน พมจ. เชียงใหม่) และบ้านเวียงพิงค์ได้ประสานงานร่วมกันเพื่อให้ สถานสงเคราะห์ดังกล่าวตรวจสอบข้อเท็จจริง และให้เลิกจ้างครูและพี่เลี้ยงเด็กที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทารุณกรรมเด็ก ต่อมาในปี 2567 ได้มีการรับเจ้าหน้าที่ที่เคยก่อเหตุทารุณกรรมเด็กกลับมาทำงานอีกครั้ง ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และแนวปฏิบัติ

ว่าด้วยการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็กของสหประชาชาติ ในขั้นนี้จึงรับฟังได้ว่า สถานสงเคราะห์เด็กเอกชนดังกล่าวได้กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

จากกรณีข้างต้นคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานคุ้มครองเด็กในสถานรองรับเด็กเอกชน และมีมติให้สถานสงเคราะห์ดังกล่าวดำเนินการตามแนวทาง 7 ข้อ ครอบคลุมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมเด็ก และการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานกิจการสถานสงเคราะห์ ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำหรับการพิจารณาต่อไปอนุญาตให้ดำเนินการกิจการสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน โดยเฉพาะประเด็นความพร้อมในการรับเด็กเข้าสู่สถานสงเคราะห์อย่างปลอดภัย แต่ต่อมามูลนิธิซึ่งดำเนินการสถานสงเคราะห์แห่งนี้ อ้างว่ายังไม่สามารถดำเนินการตามแนวทาง 7 ข้อ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงยังไม่ยื่นคำขออนุญาตในช่วงปี 2568 - 2569 และอยู่ระหว่างปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ขณะนี้สถานสงเคราะห์ดังกล่าวจึงยุติการดำเนินการหรือรับเด็กเข้ามาอยู่ในความดูแล

อย่างไรก็ตาม กสม. มีข้อห่วงกังวลในประเด็นการแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองดูแลเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งต้องมีคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสถานสงเคราะห์ดังกล่าวจดทะเบียนจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน ก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงไม่ได้แต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ แม้จะยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนเรื่อยมา สะท้อนให้เห็นถึงการละเลยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจขาดการกำกับดูแลและตรวจสอบมาตรฐานอย่างจริงจัง

เพื่อให้เด็กทุกคนที่อยู่ภายใต้การเลี้ยงดูทดแทนในรูปแบบสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และในพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ ได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่ที่เอื้อให้เด็กเติบโตอย่างปลอดภัย มีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนประกันว่าไม่ว่าเด็กจะอยู่ในสถานที่ใดต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองจากความรุนแรง การถูกละเมิดสิทธิ การถูกละเลยทอดทิ้ง และการแสวงประโยชน์ในทุกรูปแบบ กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยังมูลนิธิเด็กซึ่งดำเนินการสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ปรับแยกโครงสร้างองค์กรระหว่างมูลนิธิและสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนให้ชัดเจน จัดให้มีนักวิชาชีพ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในส่วน of สถานสงเคราะห์เด็กเอกชนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร บุคลากร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิเด็ก พร้อมทั้งจัดทำนโยบายคุ้มครองเด็กและแนวปฏิบัติในการดูแลเด็กที่ชัดเจนและมีมาตรฐาน ทั้งนี้ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงาน พมจ. เชียงใหม่ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ โดยเฉพาะประเด็นการแยกโครงสร้างองค์กรระหว่างมูลนิธิกับสถานสงเคราะห์ให้ชัดเจน การแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ การจัดให้มีนโยบายคุ้มครองเด็ก การสรรหาบุคลากร เจ้าหน้าที่ และนักวิชาชีพ ซึ่งจะต้องตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและตรวจประเมินสุขภาพจิตด้วย

นอกจากนี้ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงาน พมจ. เชียงใหม่ ร่วมกันดำเนินการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิเด็กแก่ผู้บริหาร บุคลากร

และเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเด็กของสถานสงเคราะห์ดังกล่าว และสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนแห่งอื่น ๆ ในพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ และกำกับติดตามการดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง และมีแนวทางการพิจารณาต่อไปอนุญาตให้ดำเนินการสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน ที่มีมาตรฐานและเป็นระบบ พร้อมทั้งให้จัดระดับและประเมินมาตรฐานของสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน ด้านศักยภาพ การดูแลเด็ก การมีนโยบายคุ้มครองเด็ก มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมเด็ก และช่องทางการร้องเรียนหรือขอความช่วยเหลือสำหรับเด็ก บุคลากร เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์ที่ชัดเจน และให้จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเด็กและจำนวนสถานสงเคราะห์/สถานรองรับเด็กเอกชนในพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนพัฒนากลไกหรือเครื่องมือในการประเมินมาตรฐานและคุณภาพของสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน เพื่อตรวจสอบและกำกับดูแลการดำเนินการและการดูแลเด็ก ในสถานสงเคราะห์เด็กเอกชนทั่วประเทศให้มีมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้

2. กสม. ตรวจสอบการขอประทานบัตรเหมืองแร่โคโลไมต์ในพื้นที่รอยต่อผืนป่าแก่งกระจาน ชี้ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นกรมอุตสาหกรรมฯ ทบทวนการกำหนดเขตแหล่งแร่ที่อาจกระทบมรดกโลก

นายจุมล ขุนอ่อน ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รักษาการแทน รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเมื่อเดือนกันยายน 2567 ระบุว่า บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ได้ยื่นคำขอประทานบัตร เพื่อประกอบกิจการเหมืองแร่ ประเภทที่ 2 ชนิดแร่โคโลไมต์ ในท้องที่ตำบลสองพี่น้อง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี รวมเนื้อที่ 540 ไร่ 3 งาน 70 ตารางวา ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี เมื่อเดือน กรกฎาคม 2565 ต่อมาเมื่อเดือนธันวาคม 2566 และเดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการประชาสัมพันธ์โครงการเหมืองแร่ และจัดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ แต่ผู้ร้องเห็นว่าบริษัทเหมืองแร่ดังกล่าว และสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ไม่ให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนรอบด้านเพียงพอที่ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียจะเข้าใจ โครงการได้ และไม่สามารถมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังพบว่าพื้นที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่ายางน้ำกลัดเหนือ และป่ายางน้ำกลัดใต้ที่มีความอุดมสมบูรณ์และอยู่ติดกับกลุ่มป่าแก่งกระจานที่ได้รับรองให้เป็นมรดกโลกทาง ธรรมชาติ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสุขภาพและวิถีชีวิตของ ประชาชน จึงขอให้ตรวจสอบ

กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ตามกระบวนการขอประทานบัตร ภายหลังบริษัทเหมืองแร่ได้ยื่นคำขอประทานบัตรเพื่อประกอบกิจการเหมืองแร่ ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีมีหน้าที่ปิดประกาศ การขอประทานบัตรและจัดรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ประกอบระเบียบที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ในกรณีที่เป็นการทำเหมืองประเภทที่ 2 จะต้องจัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 รวมทั้งหากเป็นกรณีการทำเหมืองในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจะต้องขออนุญาตตามระเบียบคณะกรรมการ พิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาตและ

การอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2565 เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตร

จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี และบริษัทเหมืองแร่ ได้จัดรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ขอประทานบัตร เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566 มีประชาชนจากหมู่บ้านที่อยู่ในระยะห่างจากแนวเขตคำขอประทานบัตรไม่เกิน 500 เมตร เข้าร่วมราว 200 คน แต่ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ ครอบคลุมรอบด้าน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับกระบวนการรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้น จึงมีการคัดค้านไม่เอาเหมืองแร่ ทั้งนี้ ขณะตรวจสอบคำขอประทานบัตร ทำเหมืองแร่โคโลไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการขอประทานบัตร โดยบริษัทเหมืองแร่ ต้องจัดทำรายงานธรณีวิทยาแหล่งแร่ และแผนผังโครงการทำเหมืองเสนอต่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี และจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเสนอต่อกรมป่าไม้ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

กสม. เห็นว่า แม้การยื่นคำขอประทานบัตรของบริษัทเหมืองแร่จะเป็นกรณีที่สามารถกระทำได้ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายและระเบียบที่กำหนดไว้ และการพิจารณาคำขอประทานบัตรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีก็ดำเนินการไปตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 แต่เมื่อพิจารณากระบวนการรับฟังความเห็นของประชาชนที่ยังขาดการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเหมืองแร่ที่ครอบคลุมรอบด้านและเพียงพอต่อการแสดงความเห็นของประชาชน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กระบวนการรับฟังความเห็นไม่สอดคล้องกับหลักการรับรองสิทธิในการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ในชั้นนี้จึงรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาที่ตั้งโครงการเห็นว่า แม้ว่าพื้นที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่กรณีนี้จะอยู่นอกเขตมรดกโลกคือผืนป่าแก่งกระจาน แต่พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในบริเวณป่าสงวนแห่งชาติป่ายางน้ำกลัดเหนือและป่ายางน้ำกลัดใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่รอยต่อของผืนป่าแก่งกระจาน และมีระยะห่างระหว่างที่ตั้งโครงการเหมืองแร่กับแนวเขตมรดกโลกเพียง 1.14 กิโลเมตร ถือได้ว่าพื้นที่บริเวณดังกล่าวเป็นแนวเขตกันชน (buffer zone) ที่มีระบบนิเวศแบบเดียวกันกับผืนป่าแก่งกระจาน หากอนุญาตให้ดำเนินการทำเหมืองแร่อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศโดยรวมทั้งหมด ทั้งยังพบว่ามียุทธศาสตร์พื้นที่ชุ่มน้ำหรือป่าชุ่มน้ำในพื้นที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากพื้นที่ขอประทานบัตรประมาณ 40-50 กิโลเมตร แต่ก็อาจได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ดังกล่าว นอกจากนี้พื้นที่ขอประทานบัตรยังมีแหล่งน้ำสำคัญหลายแหล่งที่มีแนวเขตติดต่อกับผืนป่าแก่งกระจาน ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีกฏหมายนิยามความหมายคำว่า “พื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม” ตามมาตรา 17 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ที่กำหนดเป็นพื้นที่ที่ห้ามเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง และมีได้ระบุหรือจำกัดความหมายของคำดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับใด จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่ไม่สามารถระบุขอบเขตที่แน่ชัดของพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะมาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ ดังนี้

(1) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นำข้อคัดค้านตามหนังสือคัดค้านโครงการเหมืองแร่ดังกล่าวของผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8 บ้านหนองมะค่า และผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4 บ้านหนองปิ่นแตก เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรและการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ทบทวนการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองแร่โคโลไมต์ในบริเวณพื้นที่หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 8 ตำบลสองพี่น้อง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ในปัจจุบันและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง เนื่องจากเขตแหล่งแร่ดังกล่าวเป็นพื้นที่รอยต่อของผืนป่าแก่งกระจาน ประกอบกับเพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ใกล้กับพื้นที่ขอประทานบัตร

(2) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 7 ราชบุรี สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมป่าไม้ พิจารณาและดำเนินการเกี่ยวกับการขอรายงานธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ในปัจจุบันตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนด ตลอดจนให้มีการกระบวนกรมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาตั้งแต่การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือการประชุมรับฟังความคิดเห็น และการตัดสินใจร่วมกัน โดยได้รับทราบข้อมูลรายละเอียดของโครงการล่วงหน้าและเพียงพอต่อการแสดงความคิดเห็นหรือการตัดสินใจ

(3) ให้ประธานกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติกำหนดคำอธิบายนิยามหรือความหมาย “พื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม” ตามมาตรา 17 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่จะมีการพิจารณาคำขอประทานบัตรกรณีตามคำร้องนี้ หรือผู้ยื่นคำขอรายอื่น

(4) ให้บริษัทเหมืองแร่ผู้ถูกร้องดำเนินธุรกิจโดยเคารพสิทธิมนุษยชน ตามหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGPs) ด้วยการจัดให้มีการตรวจสอบความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน (HRDD) และมีการเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบธุรกิจ รวมทั้งให้มีกลไกรับเรื่องร้องเรียนและมีช่องทางสำหรับสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพื่อให้สาธารณชนทราบต่อไป ทั้งนี้ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่งเสริมสิทธิมนุษยชนโดยการให้ความรู้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เคารพสิทธิมนุษยชน ตามหลักการ UNGPs และ HRDD ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

25 เมษายน 2568